

TRƯỜNG ĐẠI HỌC CẦN THƠ
KHOA KHOA HỌC XÃ HỘI & NHÂN VĂN

HỌ TÊN SINH VIÊN: TRẦN HUỲNH BẢO ÂN
MSSV: B1911889

BÀI THU HOẠCH
THỰC TẾ NGOÀI TRƯỜNG K45

Xin chào tất cả các bạn sinh viên, chuyến thực tế vừa rồi các bạn cảm thấy thế nào? Riêng bản thân tôi cảm thấy nó rất tuyệt vời và còn rất đặc biệt, đặc biệt từ hoàn cảnh cho đến con người. Không riêng gì sinh viên chúng ta, trên thế giới nói chung và Việt Nam nói riêng năm vừa qua đã trải qua một trận chiến quyết liệt để chống dịch Covid-19. Trận đại dịch khiến cho mọi thứ đều bị trì trệ, mọi kế hoạch đều phải chuyển sang một hướng giải quyết khác, trong đó có việc học tập của chúng ta đành phải chữa cháy bằng cách học và dạy online. Tưởng chừng như đại dịch sẽ khiến chuyến thực tế không thể thực hiện hoặc thực hiện bằng hình thức online nhưng may mắn là xã hội đã trở lại bình thường hóa khi dịch bệnh có dấu hiệu “hạ nhiệt” và chuyến đi thực tế đã nhanh chóng được thực hiện một cách suôn sẻ và tốt đẹp. Chuyến thực tế vừa qua các bạn đã thu hoạch được những gì? Còn tôi thì thu hoạch được rất nhiều điều cho bản thân mình, tôi nhận ra rằng thế giới xung quanh thật sự rộng lớn, có rất nhiều điều thú vị để chúng ta khám phá và tôi cũng nhận ra rằng bản thân mình còn nhiều mặt hạn chế, cần bổ sung những kiến thức để tri thức mình được phong phú hơn. Bên cạnh đó tôi còn “thu hoạch” về cho mình những tình cảm bạn bè đáng trân quý và những mối quan hệ trở nên tốt hơn sau chuyến đi này. Đây là lần đầu tiên tôi được trải nghiệm một chuyến đi xa, sống và sinh hoạt tập thể cùng với những người bạn, tôi cảm nhận được những người bạn xung quanh tôi luôn cố gắng hỗ trợ, giúp đỡ nhau hết mình khi có thể. Điều này khiến tôi thay đổi những suy nghĩ của mình khi còn bé là “Sống cùng những người không phải người thân chắc là đáng sợ lắm nhỉ?”.

Đây có thể là chuyến đi duy nhất và cũng là chuyến đi cuối cùng trong quãng đời sinh viên, sau khi học 4 năm ra trường, đi làm, có cuộc sống mới, có thể có điều kiện đi nhiều nơi hơn như vậy nhưng tôi chắc chắn một điều rằng: “Đây là chuyến đi đẹp nhất trong thanh xuân của tôi.” Chúng ta hãy cất giữ thanh xuân này ở đây, các bạn hãy cùng tôi điểm lại hành trình của chúng ta nhé!

Ngày thứ nhất:

Vào lúc 3h sáng ngày 17/3/2022 từ trường Đại học Cần Thơ chúng tôi di chuyển đến Ban Mê Thuột. Đêm ấy quả thật là một đêm không ngủ đối với chúng tôi bởi vì trong lòng ai cũng nôn nao đến không ngủ được. Hơn 2h sáng thì tôi và các bạn đã có mặt ở trường để chờ xe đến, 3h sáng xe lăn bánh. Đoàn xe khởi hành đến Củ Chi thì 7h sáng, chúng tôi đã dừng xe lại ở một quán ăn để dùng bữa sáng. Theo quán tính, tôi đã chọn món ăn quen thuộc là cơm tấm sườn bì chả. Và lúc này tôi đã cảm nhận được rằng khẩu vị ở từng địa phương sẽ khác nhau, hơi khác so với khẩu vị ở Cần Thơ một chút.

Đoàn xe tiếp tục đi về hướng Đak Nông, 12h trưa đoàn xe đã dừng tại một nhà hàng tên là Cơm niêu hương Miền Tây ở tỉnh Đak Nông. Không khí và cách bày trí của nhà hàng rất ấm cúng mang đến một cảm giác có hương vị gia đình với tất cả bàn ghế đều bằng gỗ

rất phù hợp với nơi núi rừng Tây Nguyên mộc mạc, giản dị nhưng tinh tế, sang trọng. Tại đây chúng tôi được thưởng thức những món ăn thật ngon lành và mới lạ như lẩu gà nấu lá giang, lá mằm trộn thịt bò, cơm niêu,... và đặc biệt có sự xuất hiện của một món ăn quen thuộc với người miền Tây và cũng là món ăn quốc dân trong bữa cơm của mọi gia đình đó là món thịt kho. Món ăn này cũng làm tôi có cảm giác đang dùng bữa với một đại gia đình chứ không có cảm giác xa lạ.

Dùng bữa trưa xong đoàn xe di chuyển đến một địa điểm có thể nói là rất đẹp và đặc biệt đối với một người con đất Cần Thơ như tôi đó chính là Thác D'ray Sap. Thác Dray Sap tọa lạc tại xã Đăk Sôr, huyện Krông Nô, tỉnh Đăk Nông; đến đây tôi cảm nhận được sự hùng vĩ, nét hoang sơ của tạo hóa đặc biệt dành cho vùng đất Tây Nguyên này. Ở vị trí chân thác, nơi có những mỏm đá to nhỏ, nhiều hình thù khác nhau, nhìn lên nơi thác đổ, dòng nước từ đại nguồn ào ạt đổ xuống tạo thành hàng ngàn những bọt trắng xóa giống như một lớp màng sương mờ mờ ảo ảo vô cùng đẹp mắt, bởi thế Thác Dray Sap còn có

tên là Thác Khói (được gọi theo tiếng Êđê). Trên đoạn đường đi gần đến Thác có một bậc thang dẫn lên một chiếc cầu treo bắc ngang, chiếc cầu này bắc ngang dòng suối đứng ở vị trí chiếc cầu ta có thể nhìn thấy được toàn cảnh núi rừng, thác và dòng nước đổ xuống từ thác tạo thành một con suối, dòng nước suối trong xanh, mát lạnh làm tôi có cảm giác đang được tận hưởng nguồn không khí rất trong lành và mát mẻ. Mặc dù rất sợ độ cao nhưng tôi vẫn cố gắng trải nghiệm cảm giác bước chân lên chiếc cầu cao để tận hưởng, thưởng thức những nét đẹp mà vùng đất Tây Nguyên mang đến.

Tham quan Thác Dray Sap xong đoàn chúng tôi đi về hướng thành phố Ban Mê Thuột, chúng tôi dừng chân nghỉ ngơi tại Khách sạn Công Đoàn sau một ngày dài đi xe mệt mỏi. Chúng tôi cùng nhau dùng cơm chiều tại sảnh khách sạn, một bữa cơm chiều với những món ăn không phải là sơn hào hải vị mà chỉ đơn giản có cơm, có món kho, có canh nhưng đủ làm tôi cảm thấy ngon miệng, chắc có lẽ vì cả ngày dài đi đường mệt nhọc và chắc cũng vì không khí này cùng tất cả các bạn làm tôi thấy vui vẻ.

Dùng cơm chiều xong, chúng tôi quay về phòng vệ sinh cá nhân và nghỉ ngơi. Tôi và các bạn đã đi bộ dọc theo con đường của thành phố Ban Mê, đường sá, hàng quán, xe cộ,... tất cả đều không khác gì ở Cần Thơ, hiện thực nó khác xa với suy nghĩ, tưởng tượng của tôi là Ban Mê Thuật chắc buồn, vắng vẻ lắm. Đi bộ một lúc thì nổi thèm trà sữa của tôi lại không kiềm được, tôi ghé vào một hàng quán order một cốc trà sữa “Ồ trà sữa ở đây cũng không tệ”. 9h tối tôi quay về khách sạn để nghỉ ngơi sớm, giấc ngủ đầu tiên cùng người bạn làm tôi không quen lắm và giật mình thức giấc một lần, rồi cũng ngủ một giấc đến sáng.

Ngày thứ 2:

Chúng tôi đã phải thức dậy từ rất sớm để chuẩn bị chuyến hành trình tiếp theo. 3h30 sáng đoàn thực tế bắt đầu đi về hướng Kon Tum. Lần khởi hành này có hơi đặc biệt một chút, xe 1 của tôi gồm có 39 bạn tất cả nhưng hôm nay chỉ còn 34 hiện có mặt trên xe vì có 5 bạn quá say xe và không đảm bảo được sức khỏe nên đã xin phép thầy được ở lại khách sạn thêm 1 đêm, hôm sau chúng tôi di chuyển về Đà Lạt sẽ đón các bạn đi cùng.

Xuất phát vào lúc sáng sớm tôi cảm nhận được cái se lạnh của núi rừng Tây Nguyên, dọc theo 2 bên con đường xe chạy là những cánh rừng trồng cà phê và nhiều loại cây khác nhưng tôi không biết là cây gì, tôi chỉ nhận ra được một loại cây duy nhất là cây cà phê, thật là ngại khi kiến thức của tôi còn hạn chế quá.

7h chúng tôi đã đi đến Gia Lai và ghé vào một hàng quán để ăn sáng. Tôi chọn cho mình một tô bún bò nóng hổi để lấp đi cái se lạnh của buổi sớm, khi thưởng thức tôi cảm nhận được cách chế biến, gia vị, sợi bún,...đều khác so với Miền Tây chúng ta. Đặc biệt là khẩu vị nơi đây hơi nhạt đối với tôi, nhưng xem như là tôi đang làm quen với một vùng ẩm thực mới, khá là thú vị.

Tiếp theo chúng tôi di chuyển về hướng Thành phố Kon Tum, đến với Kon Tum mà không dừng chân lại tham quan địa điểm này thì quả thật là một sự hối tiếc lớn cho du khách. Đó chính là Nhà thờ gỗ Kon Tum, bước vào cổng nhà thờ đập vào mắt tôi đó chính là sự thoáng đãng, mát mẻ, nhẹ nhõm vì khuôn viên nhà thờ quá rộng lớn và được chia thành nhiều khu khác nhau. Đây là một công trình kiến trúc tôn giáo được thiết kế theo kiểu Romantic kết hợp với kiểu sàn nhà của người BaNa. Theo như tôi tìm hiểu, nhà thờ gỗ Kon Tum được làm hoàn toàn từ gỗ cà chít, đây là một loại gỗ được lấy từ một loại cây cùng tên đó là cây cà chít. Cây cà chít là loại cây thích hợp với khí hậu nóng ẩm ở vùng Đông Nam Á, ở nước ta loại cây này được trồng rộng rãi ở vùng Tây Nguyên chính là vùng đất đoàn thực tế của chúng ta đang tìm hiểu. Đây là loại gỗ quý hiếm, có độ bền cao nên thường được sử dụng làm nội thất, sàn nhà. Nhà thờ gỗ Kon Tum được thiết kế theo phong cách Roman kết hợp với sàn nhà kiểu người Ba Na rất độc đáo nhưng không kém phần trang trọng, sự cổ kính, tôn nghiêm cần có của một công trình tôn giáo. Địa điểm này như là “một viên ngọc sáng” giữa vùng núi rừng sâu thẳm và là niềm tự hào của người dân Tây Nguyên.

Tham quan nhà thờ xong chúng tôi tiếp tục di chuyển về hướng đèo Măng Đen, đây là con đèo đẹp nhất Tây Nguyên nối giữa 2 huyện Kon Rẫy và huyện Kon Plông tỉnh Kon Tum. Con đèo khúc khuỷu, ngoằn ngoèo ở độ cao 1000 – 1200 mét so với mực nước biển làm tôi cảm giác nó khá chênh vênh như đang được bay bổng và ở độ cao này chúng ta được dịp ngắm cả đại ngàn Tây Nguyên hoang vu, hùng vĩ trong tầm mắt với những cánh rừng, những thung lũng, có đôi lần đi qua những khu đồi trọc, vách núi, những làn ôm của cực gắt của bác tài làm tôi và các bạn không khỏi thoát tim như đang mua vé vào công viên để chơi trò tàu lượn siêu tốc.

Đi hết con đèo chúng ta sẽ nhìn vào địa phận của khu du lịch Măng Đen, con đường đi vào vô cùng đẹp mắt với rừng thông mọc thẳng tắp chạy dọc 2 bên đường có cảm giác như đang đặt chân đến Đà Lạt. Chúng tôi chọn dừng chân và dùng cơm trưa ở một nhà hàng khá là nổi tiếng với dân du lịch đó là nhà hàng Cô Sinh. Ở nhà hàng này tôi được nếm thử, trải nghiệm đặc sản của vùng Măng Đen là cơm lam gà nướng. Tôi ấn tượng với gà nướng ở đây, ấn tượng từ cách tẩm ướp gia vị phong phú đặc biệt là có lá chanh và thêm bụng gà được nhồi lá tiêu rừng bên trong để làm tăng thêm hương vị, ấn tượng luôn cách nướng gà để da gà giòn tan trong miệng nhưng thịt gà dai chứ không bị bở như gà công nghiệp và đặc biệt thịt gà vẫn còn mọng chứ không bị khô như gà đốt ở An Giang. Cơm ăn kèm với gà cũng rất đặc biệt, không phải là cơm bình thường như chúng ta hay ăn mà là cơm lam, cơm được xếp ngay ngắn vào những ống tre, cơm dẻo có độ dính nên dễ dàng tạo hình, đặc biệt còn có muối mè rắc lên cơm nên cơm thêm phần thơm hơn và đẹp mắt. Cách phục vụ của nhân viên cũng rất vui vẻ, thoải mái, lịch sự, nhưng tôi có những người bạn đa phần nghe không quen được tiếng địa phương ở đây nhưng may mắn hơn là tôi đã được dịp tiếp xúc với người thân ở Gia Lai trước đó nên tôi có thể nghe và hiểu được, thế là tôi lại trở thành một phiên dịch viên dịch từ “Tiếng Việt sang Tiếng Việt”.

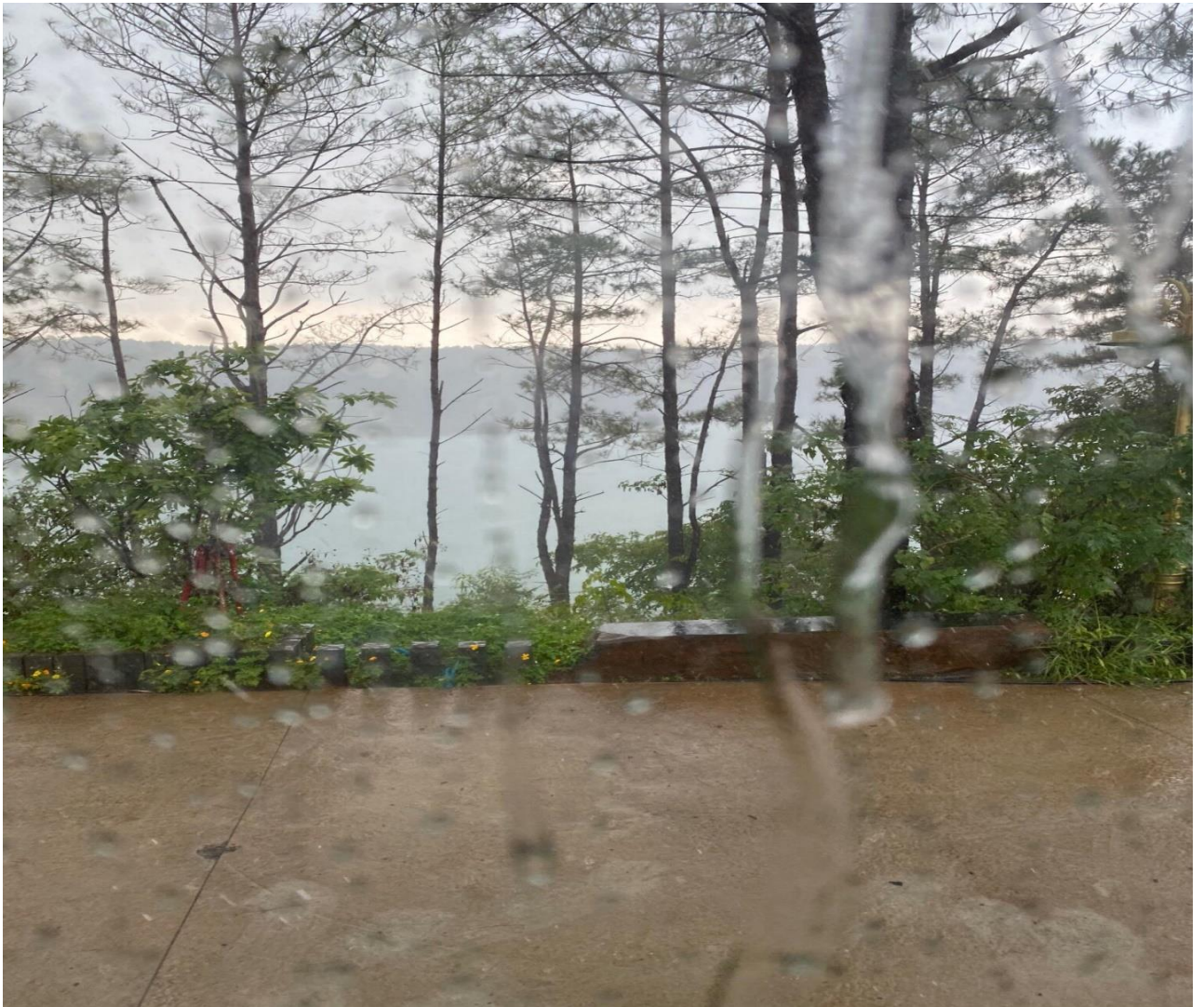
Tiếp đến, tôi được đi đến tham quan một địa điểm rất quen thuộc nhưng cũng rất lạ lẫm chính là Khu Măng Đen của trường Đại học Cần Thơ. Khu Măng Đen nằm ở xã Đăk Long huyện Kon Plông tỉnh Kon Tum là một phân khu thuộc trường Đại học Cần Thơ. Nơi đây là trung tâm đào tạo, nghiên cứu khoa học ứng dụng và chuyển giao công nghệ. Khi vừa nhìn thấy tôi phải thực sự há hốc mồm vì sự đặc biệt của Khu Măng Đen, nó không giống như những cơ sở khác của trường tôi nằm ở trung tâm thành phố, ở nơi dân cư tập trung đông, mà nó nằm ở một nơi hoang sơ 4 mặt là núi rừng. Nó có một sự thu hút đến kì lạ dù rằng không lớn, không khang trang như khu II mà tôi đang học, nó chỉ vón vện có 1 dãy phòng và những nhà kính được xây để trồng hoa và dâu tây, xung quanh đều là rừng cây. Càng đi xung quanh tôi lại càng thấy thích vì sự đặc biệt về địa hình ở đây, xung quanh là

cây cối tạo cảm giác mát mẻ vô cùng, dưới chân là thảm đất đỏ đặc trưng của vùng Tây Nguyên, ở đây có sự yên tĩnh tạo nên cảm giác thoải mái, thanh tịnh đến lạ kì, làm tôi phải nhìn và ngẫm lại thành phố mình đang sống đôi khi quá tấp nập, bon chen, ồn ào, làm con người sống vội quá vì phải chạy theo xã hội mà quên mất đi sự tự do, phóng túng cần có của một con người, đôi khi cái đẹp nhất chính là cái đơn giản nhất.

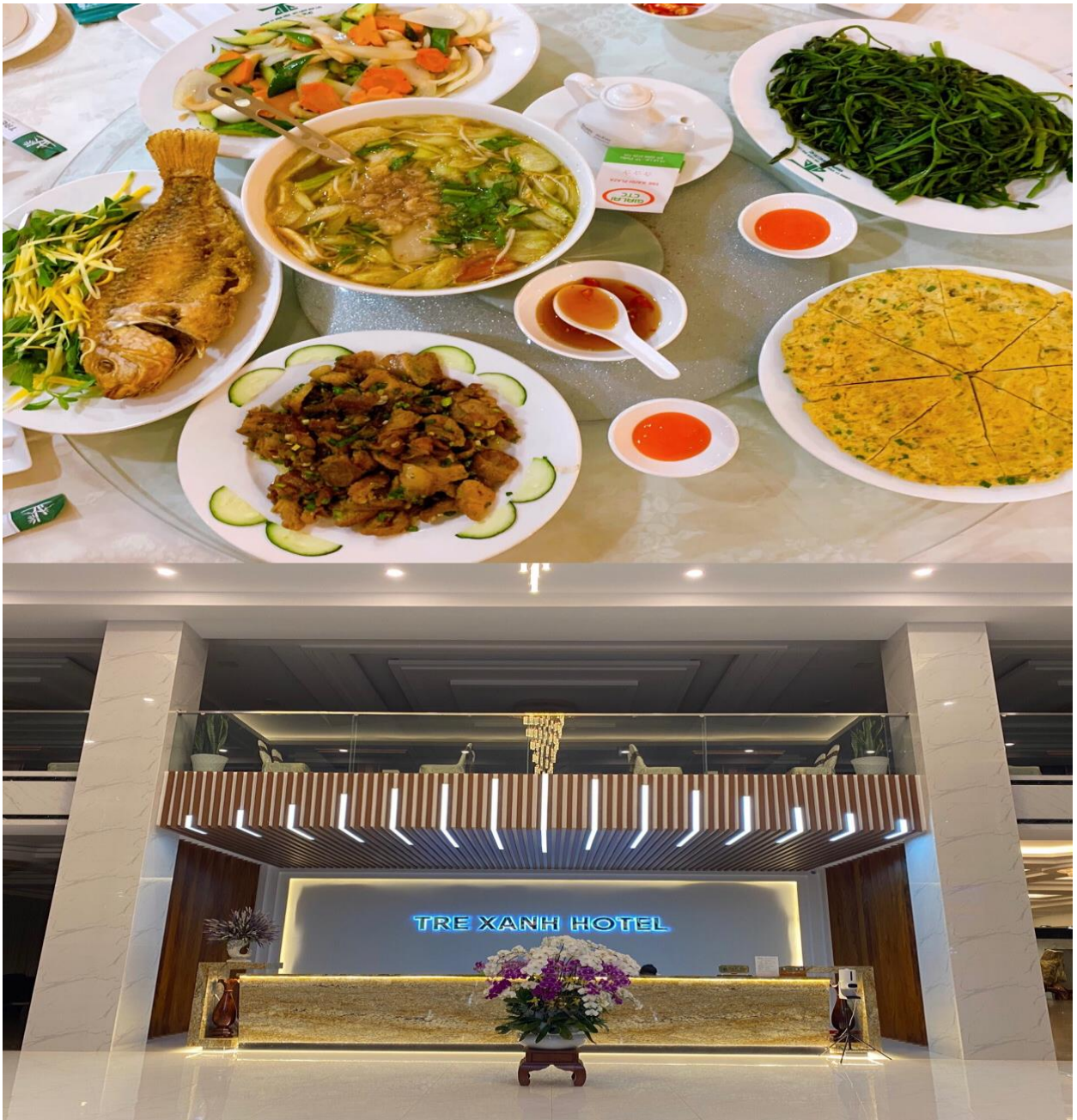

Tham quan Măng Đen xong đoàn xe di chuyển về Thành phố Pleiku để tiếp tục tham quan những địa điểm khác. Chúng tôi đến thăm một địa điểm khá là đặc biệt có tên là “Biển Hồ”, một cái tên gây ấn tượng với tôi ngay từ lần đầu tiên được nghe thấy. Lại ở chỗ là ở vùng đất Tây Nguyên lại có “biển” nhưng tại sao lại là “biển hồ” vậy rốt cuộc là “biển” hay là “hồ”? Cái nắng gay gắt ở nơi đây làm tôi thật mệt mỏi, nhưng khi vừa đến cổng “Biển Hồ” thì...chúng tôi đã được “tưới mát” bằng một trận mưa thật to. Tôi tưởng tượng mình như một cái cây sau một ngày dài bị ánh nắng mặt trời chiếu soi đến khô héo thì được “tưới mát” bằng một cơn mưa đến từ thành phố Pleiku, Pleiku chào đón chúng tôi một cách ấn tượng quá nhỉ?. Mát mẻ không được bao lâu thì chúng tôi lại cảm nhận được cái lạnh của cơn mưa đầu mùa của một thành phố thật xa lạ, chúng tôi ướt sũng vì chỉ được nép vào một góc nhỏ để trú mưa trong khi số lượng người thì quá đông. Từng hạt mưa to xối đi lớp đất đỏ trên cao, nước mưa quyện với đất làm quần áo và giày của chúng tôi đều bẩn cả. Vì vậy, kế hoạch tham quan Biển Hồ của chúng tôi đành phải hủy bỏ. Chúng tôi trở lại xe trong khi mưa còn đang rất dữ dội, bác tài chở chúng tôi dạo được đoạn đầu của Biển Hồ, con đường đi vào với 2 hàng thông xanh mát, phía dưới là một cái hồ rất lớn, nước hồ rất trong xanh được núi non xung quanh ôm trọn tạo nên một bức tranh thủy mặc rất sinh động, huyền diệu.

Kế hoạch tham quan Biển Hồ đành phá vỡ bởi một cơn mưa, chúng tôi đành quay về khách sạn để nghỉ ngơi sớm hơn dự định. Khách sạn hôm nay chúng tôi dừng chân là một khách sạn được đánh giá 3 sao Tre Xanh Plaza nằm ở số 18 Lê Lai, Phường Tây Sơn, thành phố Pleiku, tỉnh Gia Lai với dịch vụ, thái độ phục vụ khiến tôi vô cùng hài lòng. Cách bày trí phòng, lối đi, sảnh,... rất sang trọng, thanh lịch nhưng luôn mang đến cảm giác thoải mái chứ không bị choáng ngợp hay gò bó.

Đến với một thành phố mới tôi không thể bỏ qua cảnh đẹp về đêm của nó. Dùng cơm chiều cùng mọi người xong, tôi quay về phòng sửa soạn đồ đạc để đi dạo Pleiku về đêm xem có gì thú vị. Thật thú vị khi đối diện khách sạn là chợ đêm Pleiku, tôi đi dạo quanh chợ 1 vòng, ở đây có rất nhiều gian hàng khác nhau nào là trái cây, quà lưu niệm, đồ nướng, thức ăn nhanh,...cũng tấp nập, đông vui như chợ đêm Ninh Kiều ở Cần Thơ.

Thế là lại thêm một ngày nữa đi qua, hôm nay tôi đã được đi rất nhiều nơi, biết được nhiều điều, có cho mình thêm nhiều kiến thức mới. Hôm nay thật là một ngày tuyệt vời nhưng cũng thật tiếc cho 5 người bạn phải ở lại, các bạn không được trải nghiệm những điều thú

vị của hôm nay. Đi dạo mỗi cả chân, tôi quay về khách sạn nghỉ ngơi sớm để ngày mai còn tiếp tục cuộc hành trình.

Ngày thứ 3:

4h sáng tôi đã thức dậy để chuẩn bị đồ đạc, hơn 5h tôi và các bạn xuống xe để gửi hành lý và trở lại khách sạn để ăn sáng. Bữa sáng hôm nay của tôi có hơi đặc biệt, dùng bữa sáng hơi sớm hơn mọi ngày và quan trọng là được trải nghiệm dùng buffet bữa sáng tại Tre Xanh Plaza. Khuôn viên nhà ăn rất rộng, thoải mái, nhà hàng chuẩn bị rất đa dạng thức ăn bún bò, mì xào, bánh ướt, súp cua,... và không thể thiếu nước uống buổi sáng trà, sữa đậu nành, cà phê,... Ăn vào lúc sáng sớm thế này tôi không quen lắm nhưng cũng biết được là thức ăn rất ngon, tôi hơi buồn ngủ một tí nên đã tự phục vụ cho mình một cốc cà phê đá. Tôi chọn cho mình một cốc cà phê vì một phần là buồn ngủ nhưng chủ yếu vì tôi muốn trải nghiệm thử đặc sản của vùng đất Tây Nguyên, một tín đồ cà phê đến với Tây Nguyên mà không thử trải nghiệm một chút cà phê thì hơi tiếc nuối đúng không? Dùng xong cốc cà phê tôi không ngờ tôi tỉnh đến vậy, vị cà phê nguyên chất đậm đà làm tôi tỉnh cả người, cả đoạn đường từ Pleiku về Đà Lạt là 12 tiếng nhưng tôi không chợp mắt phút nào.

6h20 chúng tôi di chuyển đến địa điểm tiếp theo là “Thành phố sương mù” Đà Lạt. 9h30 chúng tôi đã có mặt tại Đak Lak, thầy đã ghé vào một showroom bán đặc sản Tây Nguyên để chúng tôi được mua sắm quà, showroom này có tên là Minh Tùng ở đường Nguyễn Văn Cừ, Buôn Mê Thuột, tỉnh Đak Lak. Bước vào showroom điều đầu tiên tôi cảm nhận được là hương vị cà phê thơm phức cả một vùng đất Tây Nguyên. Đi sâu vào trong còn có cả những quà lưu niệm như đồ gỗ, gốm sứ, đồ thổ cẩm,... Đặc biệt, ở đây có trang bị một dãy bàn lớn để du khách có thể ngồi dùng thử cà phê và ca cao. Một tín đồ mê cà phê như tôi thì tất nhiên phải dùng thử một tách cà phê rồi, hương cà phê mới pha còn nóng hổi đã thu hút tôi nhất định phải mua về cho gia đình, vị cà phê khá ngon, gần giống với cà phê lúc sáng tôi dùng tại khách sạn Tre Xanh. Tôi mua cho mình 4 hộp cà phê để làm quà cho gia đình và biếu người thân. Tham quan xong chúng tôi đi về hướng Khách sạn công đoàn hôm qua để đón 5 bạn đi Đà Lạt và dùng cơm trưa ở đó. Bữa cơm trưa cũng gần giống với hôm trước ăn ở đây, như một bữa cơm gia đình chứ không có gì đặc biệt.

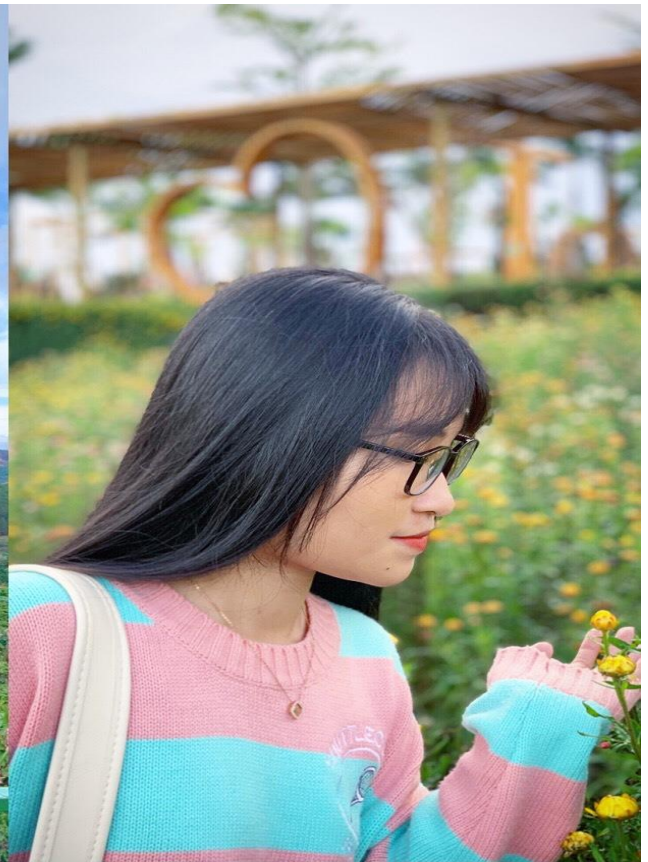

11h30 đoàn thực tế tiếp tục khởi hành về Đà Lạt, chẳng mấy chốc đã tới Lâm Đồng, đây không phải là lần đầu tiên tôi được đi đến Đà Lạt nhưng cảm xúc lần này vui và phấn khởi hơn vì được đi cùng các bạn của mình. Con đường đèo từ Đak Lak đến Đà Lạt có hơi không êm ái như đèo từ Sài Gòn đến Đà Lạt mà tôi đã từng đi. Đi đến đèo ở Lâm Đồng thì lại mưa, Lâm Đồng cũng giống Pleiku cũng chào mừng tôi nhiệt liệt bằng một cơn mưa tầm tã. Đi đường đèo lại còn mưa thì thơ mộng thật, càng đi thì lại càng lên cao và se lạnh, nhìn 2 bên đường là vách núi và thung lũng. Thung lũng ngày một sâu, lớn dần, sương mù che phủ như một lớp khói trắng cộng thêm cơn mưa lớn làm cho thời tiết càng thêm lạnh.

Đến khoảng 4h chiều thì chúng tôi đã đến được thành phố Đà Lạt, chúng tôi ghé vào tham quan một quán cà phê rất nổi tiếng và được giới trẻ checkin rất nhiều khi đến đây là Mê Linh Coffee Garden. Đây là lần đầu tiên tôi đến đây dù đã 2 3 lần đặt chân tới Đà Lạt. Quán cà phê này là sự kết hợp giữa thưởng thức cà phê và ngắm cảnh núi non thơ mộng của thành phố sương mù. Nhưng phần lớn giới trẻ lui tới đây vì ở đây có view đẹp, có nhiều góc để chụp ảnh rất tuyệt vời. Tôi thật sự thích cảm giác khi đứng từ trên cao nhìn xuống bao quát diện tích của quán, nó rất rộng, mỗi khu quán sẽ xây dựng một cảnh, một góc chụp hình khác nhau, còn có cả vườn hoa rực rỡ nở quanh năm dành cho những ai yêu thích sự dịu dàng, lãng mạn. Dù rằng tôi không hay chụp hình sống ảo khi đến một nơi khác nhưng khi tham gia chuyến đi này tôi đã chụp rất nhiều hình, một phần vì tôi có một camera man rất xịn hơn nữa tôi muốn lưu giữ thanh xuân của mình cùng các bạn.

Sau đó chúng tôi bắt đầu đi vào trung tâm của thành phố Đà Lạt, cũng như những lần trước đó tôi đi những hàng thông, những khóm hoa cẩm tú cầu được trồng trước cửa những hàng quán làm tôi cảm nhận được bầu không khí trong lành của nơi đây. Khách sạn lần này chúng tôi dừng chân là Khách sạn Đỗ Quyên, nằm ở trung tâm thành phố, đi xuống hết con dốc là tới chợ đêm Đà Lạt. Chúng tôi nghỉ ngơi một chút, vì là theo kế hoạch đến Đà Lạt thì thầy cho phép sinh viên được tự túc ăn uống, tìm hiểu đặc sản vùng miền nên nghỉ ngơi đến trời sắp tối thì tôi và các bạn search google để tìm địa điểm ăn lẩu bò. Quán lẩu chúng tôi chọn cách khách sạn không xa tầm 1km. Tôi và các bạn đi bộ đến quán đó, tuy là tôi đã có dịp đến Đà Lạt nhiều lần rồi nhưng đây là lần đầu tiên tôi được đi bộ qua những con đường của thành phố này. Nói làm sao nhỉ, quả thật đi bộ rất mệt, đi hết 1 con đường ở Đà Lạt mệt gấp nhiều lần khi đi bộ ở Cần Thơ vì sự đặc biệt về địa hình của thành phố này là con đường nào cũng có những con dốc đi bộ phải tốn sức rất nhiều. Tuy có mệt nhưng thú vị lắm, nhờ như vậy mà tôi cảm nhận được rõ hơn cái hay, cái đẹp, cái thanh bình của một thành phố khác và đặc biệt là cảm nhận được thời tiết lành lạnh đặc trưng ở nơi này. Đi một hồi cũng tới quán lẩu, không hẹn mà gặp, chúng tôi tình cờ gặp được những bạn khác trong đoàn cũng đến đây, chắc vì độ hot của quán đã thu hút được dân du lịch như chúng tôi. Với thời tiết se se lạnh ngồi cạnh bên nồi lẩu bò nghi ngút khói, vừa thổi vừa ăn thì không gì sánh bằng. Ăn lẩu xong chúng tôi đi bộ về chợ đêm Đà Lạt để đi dạo, mua đồ ăn vặt. Chợ đêm hơi vắng người, không đông đúc lắm chắc vì bây giờ không phải là mùa du lịch nhưng cũng là một thời điểm thích hợp để chúng tôi được vui chơi thỏa thích mà không cần phải chen chúc, xô đẩy. Tôi và các bạn uống sữa đậu nành ở chợ để giảm bớt đi cái lạnh của thời tiết, chúng tôi còn ăn một món ăn vặt rất đặc trưng ở Đà Lạt là dâu lắc, đến Đà Lạt mà không ăn dâu thì tiếc quá, vị dâu chua chua ngọt ngọt làm những đứa con gái chúng tôi mê vô cùng. Vui chơi xong chúng tôi về khách sạn nghỉ ngơi để hôm sau còn có sức đi nhiều điểm khác.

Ngày thứ 4:

Hôm nay là ngày thứ 2 tôi ở Đà Lạt, ngày mai phải nói lời chia tay rồi. Hôm nay là ngày cuối cùng nên chúng tôi được đi thăm quan rất nhiều điểm.

Sáng sớm, chúng tôi tới tham quan một địa điểm mà hầu như đoàn du lịch nào tới Đà Lạt cũng phải ghé lại, đó là Vườn hoa Thành phố Đà Lạt. Bước vào khuôn viên rộng lớn của vườn hoa thật sự phải trầm trồ bởi sự lung linh, rực sắc màu của những loài hoa đang khoe sắc. Ở đây các loài hoa được trồng, cắt tỉa, chăm sóc rất tỉ mỉ. Vốn là người không hay tìm hiểu, am hiểu về hoa nhiều lắm nhưng tôi cũng nhận ra được vài loại hoa như hoa cẩm tú cầu, hoa hồng, hoa cúc, hoa đỗ quyên, đồng tiền,... từng khóm hoa đang đua nhau khoe sắc, những cánh hoa tươi vẫn còn đọng sương mai vào buổi sáng sớm như những hạt pha lê đủ màu sắc lấp trên từng dải lụa vô cùng rực rỡ và đầy sắc màu.

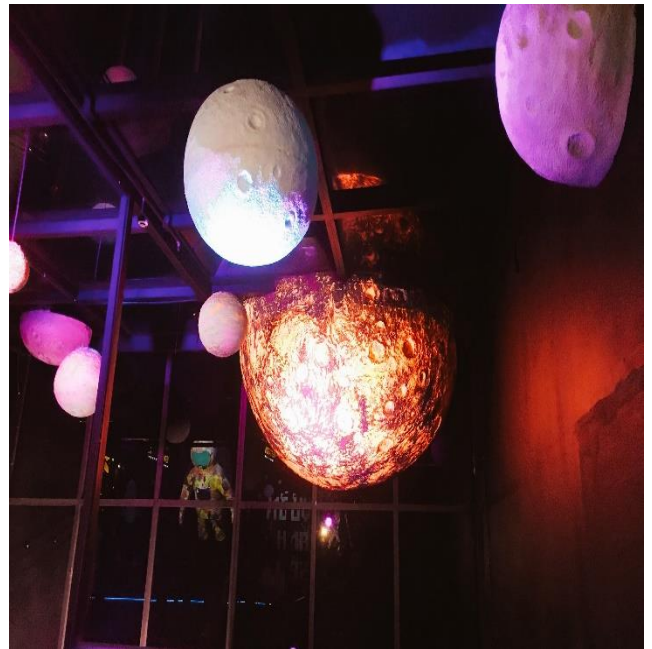

Đà Lạt là một vùng đất mà tạo hóa ban cho thổ nhưỡng thích hợp để trồng trà và trái cây, chế biến ra nhiều những sản phẩm như trái cây sấy khô, trái cây sấy dẻo, trà tươi, trà từ những loại hoa,... Cũng giống như ở Đak Lak, thầy đã dắt chúng tôi đến một cửa hàng bán đặc sản vùng miền. Ở đây chúng tôi được nếm thử những loại bánh mứt và các loại trà, đặc biệt tôi còn nếm thử rượu được ủ từ quả dâu tằm. Những kệ trưng bày rất nhiều sản phẩm như kẹo dâu, hồng sấy dẻo, khoai tây lắc phô mai, trái cây sấy khô, còn có các loại mứt như mứt hoa hồng, mứt kiwi, ô mai,... Và không thể thiếu những loại trà như trà atiso, trà hoa lavender, trà hoa cúc, trà xanh, trà bắc thái, trà olong,...

Tiếp theo chúng tôi được đến một nơi vô cùng ảo diệu là Vườn ánh sáng Lumiere cách trung tâm thành phố Đà Lạt khoảng 6km. Đến với Vườn ánh sáng tôi như mất nhận thức về không gian và thời gian bởi không gian kín được ứng dụng kỹ thuật ánh sáng công nghệ cao cùng với sự kết hợp của kiến trúc độc đáo chúng ta có thể trải nghiệm qua những căn phòng Thiên hà vô tận, Thực tế ảo, Không gian nhiệm màu, Mê cung ánh sáng dù ngày hay đêm nơi đây luôn luôn lấp lánh ánh sáng với những ánh đèn màu giúp du khách được tương tác với ánh sáng cho ra đời những bức hình thật lung linh, ảo diệu. Vui chơi thỏa thích cùng với ánh sáng tôi ra cổng thì thấy có một tiệm trà sữa rất quen thuộc là The Aley nhưng cũng rất lâu rồi tôi không dùng tôi cũng đã quên mất vị đặc trưng của món sữa tươi trân châu đường đen ở đây. Tôi liền order ngay một ly, cầm ly trà sữa trên tay nhâm nhi dưới khung cảnh mát mẻ, se se lạnh đầy lãng mạn của Đà Lạt dường như ly trà sữa cũng ngon hơn mọi khi nhỉ!

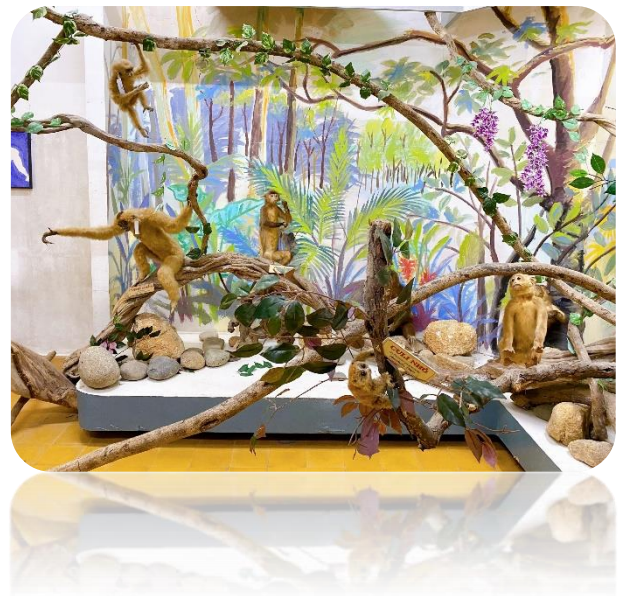

Thoáng chốc đã đến buổi trưa, đoàn chúng tôi trở về khách sạn để nghỉ ngơi. Hôm nay tôi và các bạn cùng phòng sẽ ăn trưa với một món đặc sản của Đà Lạt là lẩu gà lá é. Món ăn này chính là sự kết hợp hoàn hảo của thịt gà, các loại nấm và vị thanh mát của lá é. Khi ăn vào có cảm giác không quá ngấy bởi dầu mỡ mà lại rất thanh ngọt của nước dùng, vị ngọt của thịt gà cùng với nấm và thêm cả vị mát hơi chua chua của lá é tất cả kết hợp, hòa quyện vào nhau tạo nên một món ăn đầy hấp dẫn, ăn hoài không bị ngán.

Ăn xong tôi về nghỉ ngơi, khoảng 3h chiều chúng tôi xuất phát đến một địa điểm đầy thú vị là Viện nghiên cứu khoa học Tây Nguyên. Trụ sở của Viện nghiên cứu nằm trên một quả đồi cách trung tâm thành phố khoảng 7km, ở đây khá là yên tĩnh thích hợp cho những ai yêu thích nghiên cứu khoa học. Bước vào Viện nghiên cứu tôi như được đặt chân đến Châu Âu nằm giữa lòng thành phố Đà Lạt, ở đây có một sự cổ kính, ma mị có sức hút đến kì lạ khiến cho chúng ta khi bước vào thì lại muốn đi sâu vào để tìm hiểu nhiều hơn. Đây là nơi trưng bày, gìn giữ, nghiên cứu các công nghệ vi sinh vật, bảo vệ và phát triển một số loài vi sinh vật và nấm; nghiên cứu các hệ động-thực vật Tây Nguyên. Công trình kiến trúc này được Pháp xây dựng vào những năm 50 của thế kỉ XX theo lối cổ điển với chất liệu chính hầu hết đều bằng đá. Viện nghiên cứu được xây dựng kết hợp với nhiều căn phòng, mỗi căn phòng là một thế giới để trưng bày những mẫu vật theo từng Lớp, từng Bộ như: bộ linh trưởng gồm Culi nhỏ voọc và chân đen, voọc bạc, khỉ cộc, vượn đen. Bộ gặm nhấm gồm có nhím đuôi ngắn, dúi mốc lớn, sóc bay lớn,... Cùng các loại thú quý hiếm như: Trâu rừng, Tê Tê, Voi, Hổ, Vượn Đen, Cheo Cheo.... Còn có các loài sinh vật biển như các loại ốc, sao biển, sam,... Bước vào mỗi căn phòng tôi như được bước vào từng thế giới khác nhau vì từng cá thể sinh vật được tái hiện lại sinh động y như thật, những động vật lớn như Voi, Trâu cũng được làm theo một kích thước không nhỏ, sống động từng đường nét làm tôi thấy hơi sợ sợ một chút. Mỗi một cánh cửa của từng căn phòng được mở ra tôi như mở thêm một trang kiến thức mới cho bản thân. Vốn là sinh viên theo chuyên ngành xã hội lần này tôi lại có dịp học hỏi thêm nhiều kiến thức của Khoa học tự nhiên, thật ngại khi phải thừa nhận rằng kiến thức Tự nhiên của tôi vẫn còn

hạn chế rất nhiều, tôi cảm thấy thật nhỏ bé khi đứng trước một thế giới rộng lớn còn nhiều kiến thức mình cần phải bổ sung thêm.

Cuối cùng hành trình thực tế đã kết thúc, các thầy đã tổ chức cho chúng tôi một buổi tiệc liên hoan nhỏ để tổng kết chuyến đi. Trong buổi liên hoan có phần chia sẻ cảm nghĩ cảm các thầy, các bạn đại diện 2 lớp Văn học thay mặt để cảm ơn Bộ môn và các thầy đã tạo điều kiện để chúng tôi có thể tham gia chuyến thực tế ngoài trường một cách tốt đẹp. Ngoài ra, còn có sự góp mặt của các bạn có tinh thần văn nghệ để làm bầu không khí thêm vui vẻ, sôi động.

Xong buổi tối hôm nay thì tôi sẽ phải nói lời chia tay với Đà Lạt rồi, cảm xúc trong tôi lúc này nửa muốn ở lại nửa lại muốn về nhà vì nhớ nhà quá rồi. Nhưng bữa tiệc nào rồi cũng đến lúc tàn, dù rằng thời gian của chuyến đi chỉ vỏn vẹn 4 ngày nhưng nó đã đem lại cho tôi rất nhiều cảm xúc lẫn những kiến thức xã hội. Chuyến đi này dạy tôi cách tự sắp xếp thời gian và lên kế hoạch cụ thể cho bản thân, dạy tôi cách làm sao để ứng xử một cách hợp lý để chan hòa với mọi người, còn giúp tôi mở mang được tầm mắt, tìm hiểu được nhiều nét văn hóa của vùng miền, khai sáng được những vấn đề mà trước giờ tôi chưa thông suốt. Để tôi và các bạn có được chuyến đi tuyệt vời như thế này thì Bộ môn cũng như các thầy đã phải tốn nhiều công sức để sắp xếp mọi việc ổn thỏa, cảm ơn Bộ môn và các thầy đã tạo điều kiện để sinh viên được một lần cùng nhau trải nghiệm chuyến đi đặc biệt như thế. Và cũng cảm ơn các bạn đã tận tình giúp đỡ, hỗ trợ tôi trong suốt chuyến đi, cảm ơn vì sự có mặt của các bạn trong thanh xuân đẹp đẽ của tôi. Ước mơ sau này của các bạn là gì? Còn tôi thì ước rằng các bạn đừng quên thanh xuân của chúng ta nhé, hãy giữ nó mãi mãi ở đây!!!

Cần thơ, ngày 30 tháng 3 năm 2022.

